

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: Szöllősi Jenő.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Szépitő-egyesület.

Olyan dologról fogunk szólni, mely iránt eddig kevés érdeklődést, kevés érzéket tanosítottunk. Nálunk mindkettő — nincs. Érdek és érzék. Legalább úgy látszik.

Nem érdemesíti figyelemre sem hatóság, sem egylet, sem senkisé. Pedig hát mindnyájunk közös érdeke. Régtől fogva elhalasztott ügy, mely folyton napirendben marad.

Nemcsak az újabb időben, hanem már a régi korban minden város, mely a kulturának bizonyos fokára emelkedett, nagy súlyt helyezett arra, hogy lakóinak egészségét megőjíja; gondoskodott arról, hogy megfelelő kellő kényelemmel ellátott sétatereteket teremtsen, melyek kellemes üdülést nyújtsanak a nyári hőség ellen; adott fiainak teret, hogy játszsának, tornászsának rajta, de hogy a gymnasztika hűvös-borus időkben se szüneteljen, tornacsarnokokat épített. Sokat adott a csinra, tisztaságra. Gondját viselte az utcáknak, tereknek. Sőt a hatóság a házba, udvarba is beleszólt. És jaj volt annak, ki nem söpörte el a háza elejét.

Nem úgy van már, mint volt régen!

Ebből a paedanságig vitt tisztaságból ma igen sokat engedtek a városok. Örömmel látjuk azonban egyes városok törekvését, kik mindenben utánozni akarják a jó görögök szokásait. A kik ébredezni kezdenek s belátják, hogy nini: a legdrágább kincs mégis csak a jó egészség. A jó egészségnek pedig édes szülőanyja a tisztaság. Es versenyre kelnek egymással a városok: ki a legény? ki tesz többet a közegészség és a köztisztaság körül?

Mi is város vagyunk. Ebben sem akarunk elmaradni. Mi is tudjuk, hogy a közegészségügy egyik hathatós tényezőjét a házak, utcák és terek tisztántartása képezi. Tudjuk, hogy egy csinos, tiszta város, már maga a jobb mód, a szorgalom és életrevalóság bizonyítványa, tudjuk, hogy az ilyen kép az idegenben is kellemes emléket hagy vissza.

Es ha tudjuk, miért nincsen ez úgy valóban?

Miért nem olyan a mi városunk, az utcák és házai mért nem olyanok, a minők lehetnének, tiszták csinosak. s meglássék rajtuk a gondoskodás, a velük való törődés.

Miért nincs ez így?

Eddig mulasztottunk.

Nem akarjuk a várost vádolni a mulasztással. Hiszen nem szenvedélyes fényűző a mi hatóságunk. Nem pazarolja pénzünket erre vagy arra, a mi fölösleges. Ellenkezőleg. Nagyon is szórítja a garast. Jókat is tett a városrendezése körül az utolsó évben; megis érdemli a dicséretet. De csak — tett. Most mintha belefáradott volna oly rég pihen. Oly hosszú álmodat alszik.

Azért érezzük idejét megírni ezt a kis ébresztőt. Szóljon ez a hatóságnak, a háztulajdonos polgároknak, a lakóknak, szóljon városunk minden jó fiának.

Az a sok szemét és piszok, mely utcáinkon, piacainkon, s a vásárállásokon s a járdákat szegélyező folyókákban felgyülemlik, s melyet maholnap emberi erővel tisztogatnia a bennük könnyen felléphető betegségek csiráit majd elfojtani szinte lehetetlen lesz. Csak a közös erővel és akarattal neki fogó összlakosság mentheti meg városunkat ily szegységtől.

Napról napra emlékeztetnek bennünket ezek egy a „várost díszítő, szépitő és tisztántartó egyesület“ megalakítására.

Nem kerülne nagy erőfeszítésünkbe; meg is van mindjárt, ha — akarjuk. Összeállnak a házigazdák s megfogadják, hogy ezután több gonddal lesznek tulajdon jószágukra, aztán ráparancsolnak a lakókra, hogy ökelmük is tartsa rendben a háza tájékát, söpörje el a ház elől a szemetet, havat, vagy ami éppen nem odaválik odavetődik.

Mikor aztán a tagok így rendbe hozták a szénát a ház körül, odább láthatunk — a közterekre. Mert van nekünk ilyen is.

Mindjárt itt a középben a sétatér.

Hanem ez is olyan szánalmasan kopott, olyan szegény, elhagyott árva, nincs ki gondját viselje, ki ápolja. Verekedések színhelye. Csak vasárnapi közönsége van: inasok, cselédek, katonák. Csak az inas kurjantása, a káplár uram káromkodása teszi elevenné. Rendezni kellene már. Ezt is melengethetné keblén a fiatal egyesület.

Es rendezni kell a fapiacot is. Ott nyújtózkodik végig ütött-kopott, hepe-hupa, szityka-szutyka testével a vasut utca hona alatt kellemes meglepetésül a betérő idegen utasnak. Oly sokba kerülne ennek kőczos, bozontos üstökét megtépázni, gerebenézni? Elhordani onnan sok-sok évi gazt, kikövezni, befásítani, körül keríteni? Minő könnyű szerrel és olcsó pénzen lehetne belőle szép és tiszta vásárállást teremteni.

A hatóság mint egy ily egyesület feje, aztán a vidéki atyafiakat, kik ott glédába sorakoznak, kissé ránczba szedné, szabályozná, hogy emléket ne igen hagyogassanak ott nekünk. Meg is lehetne őket vámolni, s e pénzen a teret tisztogatni. Gondoskodnék az egyesület az utcák befásításáról, járdák készítéséről, a mi majd a kis tagdíjakból fedezhető, egyébbünnen kitelik.

Nos s a korzók? Nálunk ilyesmiről szó sem lehet?

Ha csak egy kicsit akarjuk is, hát lehet; nemcsak szó, de — korzó is. Bizony, bizony kell hogy legyen hely, a hová elsétálhassunk, a hol szórakozhassunk. Ha majd megalakítjuk a fenti egyesületet, ez megadja nekünk a korzót.

Nem akarom az általam célbavett egyesület programját itt részletesen kifejteni. Legyen az itt elmondott csak váz, a határ, melyen az mozgathat üdvösen, áldásosan. A bővebb fejtegetést más alkalomra tartom fenn, ha látom, hogy mások is érzik ennek szükségét és akarják.

S ne akarnók?

Mindannyian érezzük a hiányokat. Teremtünk hát meg válllvetve azt, a mi hiányzik. Ne kövessük többé Pató Pál politikáját. Ne szolgáltassunk tovább fényes tanubizonyságot a

TÁRCZA.

Hull a virág . . .

Hull a virág, nincsen a ki felvegye,
Nincsen, a ki kebelére feltegye.
Igy hervadok, így hullok el majd én is,
Hűtlenséged, csalfa leány, sirba visz!

Pedig egyszer szerettem az életet,
A mikor még hűtlen szíved értem vert,
De szerelmed csalfa volt, hajh, megcsaltál,
Ezért édes most már nekem a haldl!

Ne szánakozz a sorsomon, ne sirass,
Hisz korai haldlóm te okoztad,
Mert szerelmed boldoggá tett engemet,
Csalfaságod megrepszté szívemet.

Holler Lajos.

Válasz Lilike levelére.

Budapest, 1895 jan. 27.

Előre is bocsánatot kérek vakmerőségemért, hogy most én holmi morál predikációt fogok tartani arról, mit a „Gy. H.“ legutóbbi tárczájában oly naívu kérdezt k. Lilike nagysád: „Illik-e leányoknak kaczerkodni?“ Én ugyan a cikk elolvasása után arra a, talán nem helyes meggyőződésre jutottam, hogy e cikket Lilike álnév alatt egy kedves, csintalan leányka pusztán azért írta, hogy a szerkesztőt zavarba hozza! Nos, ha megengedi kedves Lilike nagysád, próbálom megfelfelfelni azokra a feltett, kényes kérdésekre! . .

Az a különös adomány, melylyel a természet a hölgyekát felruházta, a melylyel a legerősebb férfit is türelmes, mindenben engedelmeskedő rabszolgává tudják varázsolni, igen kétélű fegyver, mely egyaránt megsebezheti azt is, a ki ellen irányítják, de azt is, a ki irányítja! A kaczerság sohasem erény! Szükölködik az erény legfőbb kelléke nélkül, nem önzetlen! Számító és éppen ez teszi ellenszenvessé. Üres tetszelgés, a jó tulajdonságokkal, sokszor a cifra ruhába bujtatott ürességgel való tüntetés. S vajon elég nagy-e az a pár perczig tartó boldogság, (?) mit a nő feltűnhetési vágyának kielégítésével, sokszor és talán legtöbbször pillanatnyi szeszélyből, szerzett, annak a nagy lelki fájdalomnak ellensúlyozásához, melyet az tudat okoz neki, hogy megsebezte, talán örökre széttuzta azon férfi szívét, kinek legfőbb vágya, egyedüli boldogsága: boldoggá tenni azt a nőt, kinek egy intésétől, egy szavától függ a férfi egész valója? . . Nem, nem, ezerszer nem! S én nem is hiszem, hogy akár Lilike k. a., akár más valaki is, ha már tudja, érzi, mily hatással van az ember egész lényére az az érzés, mit szerelemnek neveznek, és kockára tenné a saját boldogságát, azért, a ki őt szereti, a kit ő szeret. Igazuk van tehát k. Lilike k. a. „azoknak a morálfilozófoknak,“ kik a nő, a család boldogsága érdekében oly szívósan hirdetik a családi boldogság első parancsolatajaként azt, hogy: nő, ne légy kaczer!

Különbö azok a „modern hölgyek,“ kiket szintén felemlit kedves levelében Lilike k. a., olyan különös, affektált alakok, kik maguk sincsenek önön magukkal tisztában. Mióta az élet ezerféle bajai oly rohamosan szaporodnak, s a családi boldogság egyik legfőbb tényezője a kölcsönös bizalom kezd ritkaság szám-

ba menni, minden botlást a „modern“ sokat jelentő jelzővel szoktunk eltussolni. Hiszen ha csak az a kérdés, hogy „modern hölgy“ jót jelent-e, vagy sem, arra egyszerű a felelet: jó, is, nem is. Kinek, hogy.

És most végül bocsánatot kérek még egyszer. Ez csak az én szerény véleményem volt. S Kegyed k. Lilike k. a. csak táncoljon, vigadjon, élvezze a farsang örömeit, s ha — a mint bizton hiszem — e farsang meghozza azt, hogy nemsokára a Hymen-rovatból értesülők arról, hogy igazam van, akkor gondoljon reám!

Laczi.

Fenn az égen . . .

Fenn az égen a sok csillag
Közül egy én nekem csillog.

Ennek is a ragyogása
Vitt el engem egy kis házba . . .

Kisded házban virág nyílik,
Kebelemre úgy rá illik.

Szöllősi Jenő.

— Verselő öngyilkos leány. Baleski Anna csinos cselédleány szerelmes volt egy Gyula nevű borbélyegédbe, ki hűtelen lett hozzá, a mit a lány úgy a szívére vett, hogy gyufaoldattal megmérgezte magát. Előbb azonban a következő verset írta:

„Ha meghalok mondják meg a Gyulának,
Ne sirasson hétköznap csak vasárnap,
Akkor is csak bal szemével sirasson,
Jobbal pedig babájára kacsintson.“

tenni nemakarásnak. Hanem tegyük valamit közös erővel közös haszonná. Műveljük kis dolgot, nagy eredménnyel.

Dobjuk félre a petyhüdt nembánomságot s változtassuk erőtől duzzadó tevékenységgé.

Teremtsük meg a mi oly égető szükség: a várost szépítő és diszitó egy-letet.

Most télviz idején kössük meg az ügy érdekében a szövetséget s tavaszra pihentetett erővel gyürkőzhetünk neki a munkának.

Es vele fényesen ünnepeljük meg a milleniumot.

Szöllősi Jenő.

Millenium.

Dániel Ernő az új kereskedelemügyi miniszter a felmerült hírekkel szemben kijelentette, hogy a *millenium elhalasztása* nincs tervbe véve, sőt a jövő évi nagy innep megvalósításához fokozott erővel kíván hozzájárulni.

A vármegyék és városok buzgón sorakoznak egymás mellé az ezredik évnek monumentális vagy közhasznú alkotásokkal hódolándók, sőt egyes egyéneket is találunk, kik a nagy innephez méltó áldozatot hoznak a közjóknak.

Gyulafehérvár szabad királyi város közönsége — a monographián kívül — nem tudjuk hoz-e valamely maradandó emléket ez alkalomból?

Múlt év egyik képviselői gyűlésén szóba jött ugyan a millenium, de ha hozatott is határozat, ez — fájdalom — annyira hivatalos titkot képez, hogy a közönség ma sem tud róla semmit.

Minthogy pedig a közönség körében lehetnek oly indítványok, melyek megvalósítása a milleniumnak méltó emléket képeznék, a t. szerkesztőség bizonyára tré enged e becses lapokban arra, hogy e kérdést minél többen megbeszéljék, mert hát, „több szem, többet lát.”

A látásról pedig önkénytelenül is eszembe jut, hogy *setétben nem — lehet látni.* Gyulafehérvárt, — a főutcák kivételével, — különösen akkor, mikor a jótékony hold tekintete elfordul földtekénktől, oly setét van, hogy ugyan sok szem kellene arra, hogy az udvarokból kilökött hótömegeket, a tisztítatlan árkokat s az évezredes gödröket valaki kikerülhesse.

Tudok egy utcát, mely 500 lépés hosszú és 3 lámpa van benne. És nagyon csalogódik, a ki azt hiszi, hogy e három lámpát meggyújtják. Az egyik, a melyik a főtérhez — a városházához — esik közel, ég; de a más kettőről levette világosságát osztó kezét a — lámpa gyújtó.

Nem lehetne-e a millenium alkalmából az egyszerű tervbe vett *villamvilágítást* megvalósítani?

Mert nem utolsó dolog ám, oly művel megörökíteni a honfoglalást, melynek közhaszna, valóban közös a város minden lakosára nézve, s melynek áldásos voltát megérzi a — mellék utcákban lakó polgár is.

Es ilyen közhasznú dolgot nagyon sokat lehetne létre hozni. Nem kellene emlékoszlop s az unokák mégis tudomást vennének arról, hogy pld. ezt vagy azt az utcát a millenium alkalmából *rendezték, és kövezték*; hogy a millenium előtt sártengeren kellett keresztül úszni, míg kövezetet talált az ember; hogy törpe, egészségtelen és túltöltött (e mellett aztán túl drága) házak diszelegtek itt vagy ott; és hogy az első évezred dicsőség teljes eimultával gondoskodás történt arról, hogy a közegészség érdekében kellő tisztaság lakozzék intra et extra muros; hogy a honalapítás emlékére száraz falu óvodát építetett valamely kapacitás sat. sat.

Ilyen irányú alkotások amugy is szükségesek s ha a millenium alkalmából válnának ténnyé, ez a körülmény annál becsesebbé tenné őket.

Telephon.

IRODALOM

— **Előfizetési felhívás.** Szomoróy Emil Párisi mesék című kötetére Nem arról a Párisról mesélek majd önöknek, a melyet midannyian ismernek. De arról, a mely ismeretlen, a melyről nem írnak a Baedekerek, a mely el van rejtve, mélyen, messze, utcák végén, házak alján. Ezekről a rejtett, bizzar helyekről beszélnék önöknek, a hová idegen ritkán, vagy alig kerül, megmutatnám az ismeretlen Páris falait, ismeretlen életével, ismeretlen mulatságával, ismeretlen kocsmaival. Bejárnám ezt a furcsa sajtáságú Párist, a hol az emberek mintha már nem is ebből a századból valóok volnának, megdöbbenő mulatságaikkal, raffinált örömeikkel... De mindezt szelid formában, majdnem ájtatosan; csak végig sétálnánk az ismeretlen Párison, benéznénk egy ablakán, de nem vennénk rész az ott

mulatók örömeiben. Így hát bátran jöhetnek velem. Budapest, 1894 január hóban. Szomoróy Emil.

— **A szépnem** tagadhatatlanul legnagyobb pártfogója volt mindig a „Képes Családi Lapok”-nak. Es tudvalevőleg a nők természetadta hatalmuk folytán sok üdvös és nemes ügyet vittek diadalra. A „Képes Családi Lapok” is mély köszönettel tartozik a magyar nőknek, mert közel tizenhét év alatt nemcsak anyagi, de szellemi támogatásuk által is a legelőkelőbb szépirodalmi lapok sorába emelték. A „Képes Családi Lapok” szerkesztősége és kiadóhivatala azon reményben él, hogy e hazafias irányban és tartalmasan szerkesztett lap soha sem fog hiányzani a művelt magyar családok asztaláról. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Mutatványszámot szívesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Bpest vadász u. 14 sz.

— **A „Divat Szalon”,** hazai divatlapjaink ezen legkitűnőbb, legtartalmasabb és legolcsóbb divat és szépirodalmi közlönyének VIII. (1895) évi folyamából megjelentek a 7. 8. és 9. füzetek. Minden füzet telve van a női divat elegáns képeivel, színes műmellékletekkel és szabásmintákkal. Gazdag szépirodalmi rovataiban a legelőkelőbb írónők és írók dolgozataival találkozunk. Előfizetési ára egész évre 6 frt. A kiadóhivatal Bpsten, Gizella-tér, a Haas-palotában van. Ajánljuk olvasóink becses figyelmébe.

* **Káprázatos szépségű ajándék** vár mindenkire, aki a Pesti Naplóra február 1-től fogva előfizet. A Pesti Napló karácsonyi ajándéka, a mely az egész világsajtóban méltó feltűnést keltett, megküldetik a nevezett lap kiadóhivatala által különös kedvezmény képpen azoknak is, a kik most lépnek be előfizetőik sorába. Ez ajándék áll egy remek kötetből, a melyben 30-nál több ragyogó színpompájú kép ékeskedik a világirodalom mestereinek művei mellett, s ezen kívül 2 gyönyörű sok színtű képből (Káprázatok és Mese a boldogságról) a mely disztül szolgál minden szalonnak. A Pesti Napló reggeli és esti lapja együtt küldve egy negyedévre csak 3 frt 50 krba kerül. Az ajándékra igényt tarthat mindenki, a ki legalább egy negyedévre előfizet.

Ujdonságok.

Gyulafehérvárt, 1895. Jan. 31.

— **Hangverseny.** A cs és kir. 82. ezred zenekara e hó 27-én este hangversenyt rendezett a Hungária termében. Igen szép és díszes közönség élvezte a jó zenét a kerek asztalok körül, s ha az ember különösen a hölgy közönségen végig tekintett, szinte sajnálta, hogy a változatos műsor végeztével miért nem hordták ki az asztalokat s miért nincs a program utolsó száma gyanánt a — táncz téve?

— **A gyulafehérvári derék tűzoltó egyesület** f. hó 27-én tartotta ez évi rendes közgyűlését, melyen Roska főparancsnok a szép számmal megjelent tagokat melegen üdvözlőlvén, Kerekes titkárnak adja át a szót, ki az egyesület múlt évi díszrendő működéséről számolt be. Körner József és Grund József, — kik 22 év óta tevékeny tagjai voltak az egyesületnek — viselt osztályparancsnoki állásukról lemondván, Springer S. Adolf szivattyumester elismerő szavakban eseteli a távozni készülő osztályparancsnokok buzgóságát, s minthogy ezen urak távozásával nagy ür támadna az egyesületben, éppen az egyesület eddigi jó hírnevének érdekében ajánlja, hogy egy küldöttség maradásra bírja a távozni készülőket. A küldöttség általánosan ohajtott eredménnyel tért vissza, s midőn a visszahódított osztályparancsnokok a közgyűlésen megjelentek, minden oldalról hangos „éljen” fogadta őket. A közgyűlés után az nap este az egyesület — zenekarával együtt — (egyrészt a visszahódítás öröme is) barátságos összejövetelt rögtönzött a „Nemzeti szálloda” éttermében. Hogy egy a parancsnokságnak és tagoknak, valamint a visszatért Körner és Grundnak — pro és contra sokszoros tosztot kellett eltűrniök, tanúsítja az a körülmény, hogy derék tűzoltóink csak 12 óra felé oszlottak el.

— **Bucsu.** Hirtelen közbejött elutazásomnál fogva a hirdett tantolyamot el kellett marasztalnom, és így ezen az uton mondok köszönetet Gyulafehérvár sz. kir. város n. é. közönségének eddigi szíves pártfogásáért és kérem szíves jó indulatában továbbra is megtartani. — Jóakaróim és barátainak pedig szíves megemlékezését tisztelettel kérem. Kovács Tivadar bal. letmester.

— **A gyulafehérvárinépbank részvénytársaság 1894 évi forgalom kimutatása.** Bevétel. Kézpénz 1894. Január 1-én 3830 frt 77 kr. Részvénytőke 100 frt. Betétek 165307 frt 70 kr. Pénztár 1200936 frt 98 kr. Jelzálog kölcsön 46.15 frt. Váltó kölcsön 658329 frt 61 kr. Zálog kölcsön 74.94 frt. Visszeszámlolás 216.619 frt. Forgalmi számlák 119.416 frt 82 kr. Megbízás 3.809 frt 62 kr. Tartalék alap 76 frt 30 kr. Előlegek 594 frt 01 kr. Zálog fölőslég 19 frt.

39 kr. Kamatok és díjak 10724 frt 76 kr. Összesen 2.401.873 frt 96 kr. Kiadás. Pénztár 1200936 frt 98 kr. Betétekre 132651 frt 85 kr. Jelzálog kölcsön 12430 frt. Váltó kölcsön 739257 frt. 77 kr. Zalog kölcsön 10533 frt. Visszeszámlolás 159952 frt 21 kr. Forgalmi számlák 119.517 frt 33 kr. Előlegek 528 frt 07 kr. Berendezés 333 frt 56 kr. F. évi adó 426 frt 87 kr. Megbízások 3789 frt 03 kr. Kamatok és illetékek 4996 frt 75 kr. Kezelésekre 2748 frt 12 kr. Zalog fölőslég 10 frt. 15 kr. 1893 nyerevényből jutalmakra 281 frt 11 kr. osztalékokra 2907 frt, jótékonyezelokra 78 frt. Egyenleg pénzkészlet 1894 decz. 31-én 10495 frt 96 kr. Összesen 2.401.873 frt 96 kr. Mérleg és vagyona 1894 decz. 31-én. Vagyona. Részvényesek tartozásai 50000 frt. Kézpénz 1894 decz. 31-én 10495 frt 96 kr. Felszerelés 1650 frt. Bankszeri váltók jelzálogilag biztosítva 257451 frt 75 kr. Jelzálog kölcsönök 27839 frt. Zalog előlegek 7360 frt. Számlai egyenlegek 782 frt. 64 kr. Összesen 355.579 frt 35 kr. T e h e r. Kibocsajtott részvénytőke 100000 frt. Alapítási díjak 400 frt. Betétek tők. kamattal 178376 frt 87 kr. Tartalék alap 1407 frt 50 kr. Visszeszámlolás 67066 frt 79 kr. Atmeneti % ék egyenlege 1690 frt 90 kr. Fizetendő tk. kamatandó 312 frt 60 kr. Beváltandó szelvények 1893 nyerevényből 93 frt. Zalog fölőslég 9 frt 24 kr. Egyenleg mint nyerevény 1894 decz. 31-én 6222 frt 45 kr. Összesen 355579 frt 35 kr.

— **A lapunkban megjelent** Brázay sósbor-szesz hirdetésből a védjegy száma „19 és 20 szám” kimaradt, mit ezennel pótolunk.

— **Képviselőválasztás.** Mivel ő felsége Lukács Lászlót az abrudbánya-verespatoki kerület képviselőjét pénzügyminiszterre nevezte ki, a képviselőház új választást rendelt el. Lukács Lászlót választói valószínűleg egyhangulag választják meg újból képviselőjükné. A választás február 5-én lesz. Választási elnök Boér Béla, h. elnök Moldován Lajos; jegyző Ebergényi Sándor dr., h. jegyző Tóth Kálmán.

— **El ne essék bácsi!** Az enyedi országos vásáron feltűnt egy jó módu parasztembernek, hogy egy előtte ismeretlen emberrel igen gyakran találkozik, a ki úgy látszik őt lépten nyomon követi. Emberünk a baromvásárra meúvén épen a korláton akart átbujni, mikor ismeretlen kísézője hirtelen átkarolja őt e szavakkal: „El ne essék bácsi!” A paraszt még meg is köszönte a szivességet. Azonban egy közel álló ember észre vette, hogy a szolgálatkész ismeretlen azalatt, hogy embertünket átkarolva tartotta, a nagy piros tárczát is kivette a zsebéből s a magáéba csuszattatta. A károsulttal tehát nyomban tűzőbe vették a menekülő tolvajt s egy rendőr segélyével csakhamar el is fogták. A nagy tárcza csakugyan nála volt, azonban a viláért sem akarta beismerni, hogy lopta, hanem azt állította, hogy a vásárbán találta s épen a rendőrséghez akarta bevinni, de mivel szerencsére rendőrrel találkozott, ő neki adja át. Védekezésének nem hittek, hanem átadták a törvényszéknek.

— **Sajtóhíra** Lapunk mult (4.) számában az Emke bálon eszközölt felülízetések nyilvános nyugtáztatásában Faludi Sándor helyett Tolnay S. nyomtatott, mint ezennel helyreigazítunk.

— **Bálozó asszonyok.** A mesés metamorfozisek között, a melyekből már Ovidius is elég csodálatosokat örökölt meg hexameteraiben, a legcsodálatosabb az, melyet az asszonyok farsangban produkálnak. Este még a hamupipőke szürke, fakó, kosztümjében kavarkák a tejes kását a bábék számára és néhány órával később seílymes empire-ruhában járnak a keringőt a viaszos parketten. Járnak reggelig, akkor hazasiatnek és maguk töltik újra a csészébe a forró csokoládét az éhes Manczikának. Az egy éjszakán át pillangóként röpökődő mama reggel visszatér mindennapos szürke ruhájába. — Volt idő, mikor az asszonyok csak akkor mentek a tánczterembe, ha a lányuk az első bálra megért. Mikor a fiatal mamák, a kiknek leánykája még a függönyös bölcsőben pihen, a maguk mulatsága kedvéért kezdtek bálozni, a bálozó leányok ugyan rossz szemmel néztek rájuk. Ma már megnyugodtak abban, hogy az asszonyok közül ne csak az ősbaju gavallérok, a kiérdemesült előtánczosok, hanem a kiskoru frakos rendező urak is hajlongjanak. — Szeretem a bálozó asszonyokat. A kinek nincs kiválasztottja az aranyos illúsió szárnyakon röpökődő leánykák táborában és a kinek uyelve megakad a virágos bókóláznál, szívesen húzódik meg plüss belépő mellett az asszonyoknak, a kik csak tánczolni akarnak, csevegni és a leányévek báljaira visszaemlékezni.

— **Javitás.** Mult lapunkban összeállított EMKE bálí névsort kijavítva, constatáljuk, hogy Wolf Móricz-né neve tévedésből maradtott ki a jelenvoltak névjegyzékéből. —

— **Hordozható villám.** A Jupiter hordozható villáma többé nem mese. Egy Senwy nevű francia kitalálta hogyan lehet olyan botot készíteni, a mely a villámnak útutalajdonságán kívül világítson is. A botnak könnyű vaspálcza alakja van s belül czínkkel és szénsavval van megtöltve; a fogója tüveg. Ha az oldalán levő kis gombot megnyomja az ember, vakító világosságot áraszt körül; ha pedig egy másik gombot is megnyomunk, mennykő ugrik ki belőle, kisebb vagy nagyobb, már tudniillik a milyen a töltés. Kétségkívül nagy szenzációt fog kelteni a találomány.

— **Haljunk meg Iluska!** Egy nagykoru barna fiatalember és egy kiskoru szöke fiatal hölgy pazarul szerették egymást. Közbejött akadályok miatt azonban nem lehettek az egymáséi, ennél fogva elhatározták, hogy közös elhatározással megválnak az élettől. A fiatal hölgy és a fiatal ur tegnap délután öt óra tájt találkoztak Alsó-Maros-Váradján a fogadó kertjében, ahol jelenleg csak buskomor padok, lombjaveszte fák és párjavesztett verebek tanyáznak. Az idő borongó volt, mint a két fiatal lény; a két fiatal lény pedig olyan komor, mint Hugó Victor „Egy halálraítélt utolsó napjai” című munkájának XVI. és XVII. fejezete.

— Haljunk meg Iluska! — mondta a fiatal ur és a fiatal hölgy helyeslőleg bólintott szöszke fejcskájával.

— Minő halálnemet válasszunk?
— Nekem mindegy.
— Ugorjunk a Marosba?
— A Marosba? Nem. Az nagyon hideg, oszt' be is van fagyva.
— Hát akkor ugorjunk le a hidról, majd leszakad a jég.

— A hidról? nem. Az nagyon magos.
Jó. — Mellőzzük az ugrást, mint halálnemet. Mit szól a cziankálihoz?

— A cziankali? Az nagyon zöld.
— Jó. Hát a széngázhoz?
— A széngáz? Annak kiálthatatlan a szaga!
— Hm. Valóban zavarban vagyok... Maradnak a különféle fegyvernemek. Hogyan vélekedik ön a pisztolyról?

— A pisztoly? Talán még ez volna a legjobb, de ez nagyot durran.

— Hát a törőről?
— A tör? Ez nem rossz ötlet. Csak ne volnék olyan nagyon csiklandós!

— Hát akkor gyerünk, a 133 számú bakterházhoz, s vessük magunkat a robogó vonat elé.

— A vonat elé? Hogy a szegény baktert okozák? Azt, nem. Soha?

— Hát az Isten szerelmeért, hogyan akar meghalni?

— A legjobban szeretném — jegyezte meg a fiatal hölgy szemlesütve — ha... ha valaki — agyoncsókolna.

Es mint a híres Francesca da Rimini féle epizódban történt, aznap nem beszéltek többé a halálról.

— **Setzen Sie sich**... A király ő felsége 1887. szept. 22. meglátogatta Kolozsvár városát. Rop pant néptömeg éljenezte meg minden megszállható ponton. A királyt kellemesen lepte meg a fényes fogadtatás. A Bánffy-palota mellett, a hintója előtt lovagló csillogó főnri banderiumot külön is megnézte s kezét szorított vezetőjével, az agg Jósika Lajos báróval, a ki azóta régen csendes ember. — A palotába Bánffy Dezső báró kísérte az uralkodót. Kissé piros arcuzal, nagyon izgatottan és kevés német tudományyal. A dolgozó szobába érve, a király néhány szívélyes szóval üdvözölte a házigazdát, mire Bánffy Dezső ideges zavarában meglökött egy piros bársonyszéket, s ezt találta mondani az uralkodónak:

— Setzen Sie, sich Majästet...

A király jóságosan mosolygott s beleült a piros bársony székbe, a melylyel megkínálta a gazda.

Azóta eltelt nyolcz év. Négy héttel ezelőtt megindult a budai várpalotában a tanács-járás. Országos méltóságok járultak tanácsukkal a felség elé, a ki utolsónak hagyta Bánffy Dezső bárót, s kegyes nyájassággal aprostrofálva a miniszterelnöki bársonyszéket így szólt:

— Also, jetzt setzen Sie sich, lieber Baron.

S Bánffy Dezső br. mosolygás nélkül ugyan, de beleült a piros bársonyszékbe, a melylyel megkínálta a gazda.

A közönség köréből*)

Nyílt kérelem a t. Rendőri-hivatalhoz.

I.

Az ember tiszta ruhában nem mehet végig a város belterületén a nélkül, hogy a szobalányok vagy házi kisasszonyok, vagy házi asszonyok nyakába ne rázzák a portörölő ronggyal a port.

Mivel házakból is bőven kerül ki ilyen miveletlen tempó.

Igy akarják tán figyelmeztetni az embert a fontos igazságra, hogy „por és hamu vagyunk, illetőleg leszünk.”

Annyi bizonyos: az ember épen nem kívánja, hogy az ablakból így juttassák eszébe ezt az üdvös asztetikus eszmét minden nap; mert a por tudvalevőleg nem tartozik az élvezeti cikkek közé, a szemnek és egészségnek sincs előnyére, sőt a porban van a tüdő és gégebaj bacillusa is; azonfelül ily por-áldás mellett a kefe használata is luxus.

Jó lenne a bajon segíteni, e pórios por-filozófiát sikeresen exorcizálni, pénzbiraggal megértetni az illető szobacizikusokkal, finom kisasszonyokkal és kedves

háziasszonyokkal, miszerint a szobai por nem arra való, hogy azt az ablakon át a járókelők nyakába öntsék.

Kiváló tisztelettel:
N. E

*

II.

Most ebben a havas zivataros időben melegen ajánljuk a tek. rendőrkapitányság figyelmébe a háztulajdonosokat.

Mi úgy tudjuk, hogy a háztulajdonosok, esetleg lakók kötelessége a ház elől a havat elseperni, az olvadozó, majd megfagyott jeget a járdákon eltávolítani és azt a testi biztonság érdekében hamuval vagy homokkal behinteni. De bizony fehér holló az a ház, a hol ezt megteszik, a többiek egy makulányit sem törődnek vele. Most térdig érő hóban, olvadáskor majd térdig érő sárban róhatjuk az utcát. A kapitányságnak joga — de kötelessége is a járdák seprését, tisztogatását elrendelni, s a ki intézkedését teljesíteni elmulasztja, azt meg is büntetheti. Kérjük bát éljen a jogával! s ne tűrje tovább e szegényfoltot.

Többen.

C S A R N O K.

Mire a rózsá elhervad.

Gyönyörű egy reggel. A virágos kert rózsáin a harmat csüng, mint édes csók az ajkon, mint elragadó mosoly az arczon. Lepke szállt a rózsára, hadd legyen az is boldog — napestig, míg a rózsá elhervad...

A kert ajtaja nyílik. Ifjú jó, ki könnyű lép-tekkel közelg a rózsához. A lepke odább száll más virágra, s az ifjú a szép rózsát letépi.

— Neki adom; még ez egyszer legyen ő is boldog, aztán vége van álmunknak. Még ma el kell válnunk örökre — ezt a rózsát adom neki emlékül a boldog időkre, ugy is csak addig tart még, míg a rózsá elhervad.

Elemér, a fiatal gróf, elhagyta a kertet. Lépteit az erdő felé irányította. A tarka lepke mindig feje fölött szállingózott néha, néha szaglászva a friss, félig kinyílt rózsán.

Az erdő közepében kis tisztás van. Ezernyi füvek illatoznak ott, s méhek döngicsélnek arra.

Minden reggel, mialatt a nap a harmatot még fölitta, odajár egy szöke kis lány, vigan beszél ott kis ösmerőseivel, az éneklő madarakkal és illatos virágokkal.

Alig 17 éves. Egyszerű világos ruhája odasimul könnyed testéhez, felbontott hosszú szöke haja emlékeztet egy hullámozó aranykalászos buza földre, melyet a lenge szellő mozgásba hoz. Kék szeme a kék égnek nyílása, a ki rajt' benéz menyországra pillant...

Ilyen a szöke szép Terike — Elemér gróf kedvese, özvegy ispánné lánya. —

Ma különösen olyan szép! Mikor Elemért megszíról jönni látta, fehér homlokát pir borította, s mikor a gróf csókra begyzi a száját, Ilona elfordul és mondja:

— Te esut!

De Elemér úrfi ügyes. Egyik kezével Terike karesu derekát fonja át... s a lány arcán csók égett.

A madarak fenn az ágon hangosabban kezdtek csicseregni, mintha irigyelnek azt a csókot. A tarka lepke pedig lejjebb szállt majd Terike hajára, majd Elemér rózsájára.

— Rózsát hoztam neked, galambom. Ha engem nem látsz, nézz a rózsára s én jussak eszedbe.

Felelet nélkül vette el Teri a rózsát s ráttízte pihegő keblére.

Aztán félénken kérdezé:

— Miért nem láthatnálak többé?

S kék szemeit kérdőleg veté föl rá.

— Holnap nem jöhetek ide, holnapután sem, lehet, hogy egy hétig nem.

— Nem?

— Vendégeket kaptunk. Anyám egy távoli rokona.

— Az a szép büszke kisasszony?

— Igen az, hol láttad, és mikor?

— Tegnap délután a falun keresztül kocsizott s olyan büszkén bólintott fejével, ha előtte leemelték a kalapot. Olyan szép. Ha férfi volnék akkor...

— Akkor?

— Belé szeretnék. — S a lány vigan kaczagott. Elemér komoly maradt; gondolkodva nézett maga elé.

Ius észrevette. Közelebb lépett hozzá.

— Ezért a kisasszonyért nem jöhetsz többé ide? Elemér zavarodottan nézett a földre. —

Mit feleljen ennek az ártatlan gyermeknek. Tán megmondja neki, hogy az a „kisasszony” gazdag, hogy őt fogja elvenni, hogy ez csak játék volt, mit eddig vele üzött, hogy Terikét szerette, mint a hogy szeretnek egy virágot, míg illatos, aztán, ha elhervad, eldobják.

Mire Elemér felnézett, Terike már nem állott előtte. Messze a fák közt látta még a világos ruhát — és fölötte lebegni a tarka lepkét. —

Terikének fájt a szíve. Pedig maga sem tudta miért. Szegény anyját kétségbe ejté viselete. Egész déli előtt az ajtó előtt ült s óra hosszát egy helyre tudott nézni.

Majd meg a rózsáihoz hajolt, hogy megszagolja. Este lett.

Terike elsietett a háztól. Hajtotta a vágy Elemért lámi. A kerbe ment, honnan Elemér reggel a rózsát hozta, mely még most is Terike keblén diszlett, s mely fölött lepke szálldogált...

Hirtelen egy kedves hang títé meg fülét.

Terike visszatartotta lélekzetét, hogy minden hangot megértsen:

— Kisasszony, esküszöm, hogy szeretem, szívem legnagyobb hevével. Legyen nőm.

Ódaforul Teri, honnan e szavak hangzottak.

Ott látta térdelni Elemért a „büszke kisasszony” előtt.

Teri futott... futott, míg az erdő tisztásához nem ért.

Lehajtá ott fejét egy tölgyfa tövének és sirt. Könnyebbülten aludt el. Álmában elfeledte a csalfa rozsvilágot, — álmódott tán a mennyországról, hol minden örökké tartó — még a férfiak szerelme is?!

Az est kiterjeszté szárnyát az erdőre.

A lepke nem szállott többé Terike feje fölött... aludni ment.

A rózsá nem illatozik többé... — A. R. — a.

Nyílttér*)

Henneberg-selyem esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 ft 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a szerk.

Az első magyar bőrön d- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL

detail osztálya

BUDAPEST Károly-körut 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megteitelhessen, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét:

Fa utibőröndök

különféle alakban, hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr-kéziutazó-táskák, uti toillette-necessairek, oldalutitáskák,

tiszti bőröndök, díszruhabőröndök, vadásztáskák, fegyvertokok

és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék

pénz, szivar-, cigaretta, dohány tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben.

Megrendelések bárminő e szakmába vágó cikkekben elfogadtatnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik.

*) E rovatban közöltékérnem vállal felelősséget a szerk

Hirdetések.

Sz. 5838—1895 tkvi

8 1—1.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári róm. kath. Batthyányi intézet végrehajtónak Cstürös Gyula, Cstürös Péter, Cstürös Mária végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az o-dályai 389 sztykvbén A + 1—6. 8—15. 18—27 rsz. alatt foglalt fekvőkre összesen 1396 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1895. évi február hó 22-ik** napjának délelőtti 9 órájkor Oláh-Dálya község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10 %-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. évi LX. t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól. Gyulafehérvárt 1894 január hó 4-én.

A kivonat hitelességét igazolja:

Muntyán Miklós, kiadó.

Sz. 12280—1894. — banya.

6. 1—3.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint bányabírószék közteszi, hogy Kelemen Kajetan végrehajtást vezetőnek Blau Lázár végrehajtást szenvedő elleni ügyében 799 frt 59 kr. és járuléka iránt az árverést elrendeli.

Az árverési feltételek következők:

I. Arverés tárgyát képezi Blau Lázárnak a Bkv. IX kötet 226—228, 328 és 329 lapjain bejegyzett Castor, Pollux, Venus, Ceres, Mara, Sándor, Róza, — Br. Kemény, Lonyai, Hunyadi László, Fortuna, — Br. Rudnyánszky, Gróf Andrássy, Garove István, Ferencz József, Kern Szilavy, Ferencz, Petőfi, Vörösmarthy Br. Ötvös, Széchenyi, József főherczeg, — Atilla, Jövő, Südenhorst, és Emilia védnevi btlekkből 1/3 rész jutalékára, továbbá a Bkv. IX kötet 15—22 és 43—47 lapjain bejegyzett, Helén, Gottlob, Trangott, Akhilles, Mars, Concordia, Columbus, Hannibal, Elizabeth, Apolló, Giczi, Rácz, Szerencse védnevi bányatelékből 62/100 rézz jutaléka.

II. Az árverés első határidőjül 1895 évi február 21-ik napján, második határidőül 1895 évi márczius hó 21-ik napja mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik Vulkán községben a község házához s az első határnapon az ingatlanok csak a becsáron, vagy azon felül, a második határnapon azon alól is a legtöbbet ígérőnek fognak eladatni.

III. Kikiáltási ár a bírólal megállapított 34949 frt 40 kr. becsár.

IV. Az árverezni kívánók kötelesek a becsár 10 százalékat vagyis 3494 frt 94 kr készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül a kiküldött árverező biztos kezéhez letenni vagy annak bírói letétbe történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű letéti elismervényt át-szolgáltatni, mert különben árverésre bocsátatni nem fognak.

A bánatpénz a vételár utolsó részletébe fog beszámíttatni.

V. A vételár 3 egyenlő részletben fizetendő le a gyulafehérvári kir. adóhivatalhoz és pedig az első részlet 15 nap alatt, a második részlet 3 hó és a harmadik részlet 6 hó alatt az árverés határnapjától számítva s a vételár részletei után vevő 6 százalékos kamatot köteles fizetni.

VI. Az elárverezett ingatlanok birtokába vevő az árverés jogerőre jutása idején lép be, s ettől kezdve ötöt illetik annak hasznát, de viselni is köteles annak terheit a vásári illetékekkel együtt, a tulajdonjog azonban javára csak a vételár teljes befizetése esetén fog bekebelezetni.

VII. Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, bármelyik hitelező vagy végrehajtást szenvedett kérelmére az általa megvásárolt ingatlan bányából részesedés egyetlen határidő kitűzése mellett a becsáron alól és újabb árverés útján a legtöbbet ígérőnek a vevő veszélye és költségére elfog adatni, felelős levén az általa ígért árért, és minden kárért, a többletre pedig igényt nem tarthat.

VIII. Az árverési hirdetmény a Budapesti Közlönyben, s a Gyulafehérvárt megjelenő Gyulafehérvári Hirlap című lapban közhírré teendő.

IX. Az árverési feltételek ezen bíróság irattarába a hivatalos órák alatt megtekinthetők — a jelzálogi terhekről pedig ezen bírósági telekkönyvi hatóságánál szerezhető felvilágosítás.

X. A mennyiben jelzálogos hitelezők beleegyeznek ezeknek követelése a vételárba betudható s azokat a vételár erejéig a bíróság utalványozása szerint átvállalni köteles.

Az árverés Vulkán község előjárósága irodájában fog megtartatni.

Felhívatnak mindazok, kik hábár külön értesítést nem is vettek, magukat a nyilvánkönyvbe bejegyzés által az eladandó ingatlanokra jelzálogi jogot nyerteknek vélik, hogy azt az eladásig annál bizonyosabban bejelenítsék, mivel ellenesetben csak maguknak tulajdoníthatják, ha a vételár felosztása az ő hirok nélkül fog megtörténni, s ha e miatt a mennyire a vételár kimerítettnek kifognak záratni.

Végül felhívatnak mind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen bíróság székhelyén vagy ennek közelében laknak, hogy jogaiknak a vételár felosztása alkalmávali megóvása végett ezen bíróság székhelyén megbízottat rendeljenek, s az eladás előtt azoknak nevét és lakását bejelenítsék, mivel ellenesetben azok részére, kik ezen bejelentést elmulasztják az ő veszélyekre és költségükre hivatalból fog képviselő neveztetni, kinek kezéhez a további kézbesítések eszközöltetni fognak.

A gyulafehérvári kir. törvényszéknek mint bányahatóságnak 1894 évi Deczember hó 24-én tartott üléséből.

Nemes Sámuel,
elnök.

Löwy Albert,
t. jegyző.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszertén hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, blűz lehelet, felfújság, savanyu, felbűffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgöres szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, glisztiák, májbajok és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** évek óta kiti-nőknök bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódságot bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Gyulafehérvárt;
Frölich Gyula gyógyszerésznel,
Szászsebesen;
Reinhardt J. C. gyógyszerházában.

6—1895 államjóság.

Arverési hirdetmény.

A m. kir. kincstár birtokában levő és alul-irt p. ü. igazgatóság kezelése alatt álló, Alsó-Fehérmegye Borbánd község határában fekvő 14 hold és 755 □-ölnyi kiterjedésű erdő, a nagyméltóságu m. kir. pénzügyministerium mult évi július hó 24-én kelt 52222 sz. magas rendelete folytán a legtöbbet ígérőnek örök áron el fog adatni.

E célból folyó évi február hó 26-án d. e. 10 órákor alulírott kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverés fog tartatni. — Kikiáltási ár 1181 frt 72 kr. A szóbeli árverés megkezdése előtt alulírott kir. pénzügyigazgatósághoz írásbeli ajánlatok is benyújthatók az elnökségnél. Ily ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátva a kikiáltási árnak 10%-val bánatpénzül terhelve ajánlattevő által aláírva adandók be s ezekben az ajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó. — Ugy-szintén világosan kiteendő ajánlattevőnek az a nyilatkozata, hogy ő az árverési feltételeket, valamint a szerződésnek föltételeit jól ismeri és magát azoknak aláveti. — Az írásbeli zárt ajánlat borítékba teendő és a boríték ezen hirdetmény ügyszámára való hivatkozás mellett felírandó: „Írásbeli zárt ajánlat a borbándi kincstári erdő megvétele tárgyában.” — Névaláírás a borítékon nincs megengedve.

A szóbeli árverelők részéről bánatpénzül szintén a kikiáltási árnak 10%-a teendő le.

A legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, kivel az adásvevési szerződés — felsőbb jóváhagyás fentartásával — meg fog köttetni, a többiek bánatpénze azonnal visszaadatik.

Az árverésben résztvehetnek mindazok, kik hazai törvényeink szerint szerződéskötésre jogosítvák és kik a kincstárnak bérhátrálékkal nem tartoznak.

Az ezen árverésre vonatkozó egyéb különös feltételek alulírt pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. M. kir. pénzügyigazgatóság Nagy-Enyeden 1895. január 23.

Reinbold m. k. pénzügyigazgató.

MEGHIVÁS.

A Gyulafehérvári Népbank Részvénytársaság

III-ik évi

rendes közgyűlését

1895. február 17-én délelőtti 10 órákor saját helyiségében tartja meg, melyre a részvényesek * tisztelettel meghívatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1) Az igazgatóság jelentésével kapcsolatos 1894-ik évi zárszámadás,** erre vonatkozó felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása; azok alapján a mérleg megállapítása, és a nyereség felosztása iránti határozat hozatal.

2) Felmentvények iránti intézkedés.

3) Az alapszabály 4. §. utolsó bekezdésének, a 21. §. k. p. után 1. m. és utolsó bekezdéssel újabb pontok bevezetése, a 23, 37, 41. §§., a 42. 45. §§. pótlása, 46, 53, 81. §§. módosítására vonatkozó igazgatósági előterjesztés.

4. A szabályszerű időben beadott indítványok tárgyalása.

5. Igazgatósági elnök, alelnök és az igazgatósági tagoknak — az alapszabály 21. és 25. §§. szerinti választása 3 évre.

6) Az alapszabály 53. §. módosításának elfogadása esetén intézeti tiszti ügyész választása. Gyulafehérvárt, 1895 január hó 28.

A Gyulafehérvári népbank részvénytársaság Igazgatósága.

*) Az alapszabály 19. §. értelmében a részvényesek felkéretnek hogy részvényeiket a szavazati jog gyakorolhatása céljából 3 nappal a közgyűlés előtt a társaság pénztáránál letéteményezzék.

**) A társaság zárszámadása az igazgatóság jelentésével együtt a kereskedelmi törvények 198. §-a rendelkezéséhez képest a közgyűlést megelőző 8 naptól fogva a részvényesek által a hivatalos órákban be tekinthetők.

Nicht der Reflame, sondern
der persönlichen Weiterempfehlung
durch die vielen Tausend Personen, die
Richters Tinct. capsici comp.
(Anker-Pain-Expeller)

in den letzten 25 Jahren mit gutem Erfolg gebraucht haben, verbannt dieses streng reelle Hausmittel seine große Verbreitung und allgemeine Beliebtheit. Wer die Tinct. capsici comp. (Anker-Pain-Expeller) schon bei Gicht, Rheumatismus, Gliederreizen, Rückenmerzen, Gelenks- und Kopf- und Zahnschmerzen, Güstweh usw. als schmerzstillende Einreibung angewendet hat, wird stets eine Flasche davon vorrätig halten, um ihn auch bei **Erkältungen** sofort als **ableitendes, vorbeugendes Mittel** anwenden zu können. Der Preis dieses altbewährten Hausmittels ist ein sehr billiger, nämlich 40 fr., 70 fr. und 1 fl. 20 fr. die Flasche. — Zu haben in den Apotheken; in Budapest beim Apotheker **Josef von Török**. — Man nehme nur Flaschen mit der Schutzmarke Anker an.

Richters Fabrik, Rudolstadt in Thüringen.

SARG -féle egészségileg megvizsgált

Számtalanszor kipróbált

és orvosilag ajánlott, egyszersmind

Fogtisztító és fentartó szer

Mindenütt kapható.

138 2—40

Ne vásároljon vetőmagot
mig

Haldek

magkereskedéséből

(Budapest, Károly-körut 9. sz.)

ARJEGYZÉKET NEM KÉR.